

Giới thiệu Cực Phẩm Tiểu Bạch Chơi Game

Editor: LinhMaroon

Người nào mới chơi game đều phải làm quen với game mà mình lựa chọn. Thế giới game và những nhiệm vụ bắt buộc trong game.

Nó là một người chẳng biết một chút gì về game nhưng lại chơi một cách sôi nổi hào hứng. Từ những ngày đầu mới tập chơi đến khi nó chơi tới max game... Và hậu quả thì ai cũng đã rõ...

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Tiểu Bạch Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Vừa vào trò chơi đã bị giết, có cần phải tàn nhẫn như vậy không hả.

Kỳ nghỉ hè năm thứ hai đại học, bạn cùng phòng đã về nhà hết, Đường Vi lại ở lại trường học theo giáo viên đi làm nghiên cứu khoa học suốt ba tháng hè.

Hôm nay, mãi chiều muộn mới làm xong thí nghiệm, Đường Vi ôm một xấp tài liệu xuống nhà ăn ăn cơm, đã là sáu giờ rồi, đồ ăn trong nhà ăn cũng đã bán hết sạch, chỉ còn ô cửa bán đồ phía bên trái còn đang bốc hơi nóng, Đường Vi đã đói đến hồng người lập tức hai mắt sáng trưng, lòng bàn chân như bôi dầu chạy về phía điểm bán cháo, mới đi được nửa đường, đột nhiên thấy một nam sinh vóc người cao gầy đi từ cửa hông tới, giọng đầy bình thản nói: “Cho một bát cháo sườn.”

Lúc này Đường Vi chỉ còn cách nơi bán cháo chừng ba mét. Trơ mắt nhìn bát cháo cuối cùng bị anh ta bung đi, Đường Vi đứng tại chỗ nuốt nước miếng một cái, trong lòng không khỏi rủa xả tên nam sinh chen ngang kia.

Trong lúc đang suy nghĩ lời thoại để mắng, người nam sinh kia đột nhiên quay đầu nhìn cô một cái, trong khoảnh khắc hai mắt chạm nhau, Đường Vi lập tức như cò tìm gặp sưng rụt vai lại, “Chào đàn anh.”

Đối phương gật đầu một cái: “Ừm.”

Sau đó, ánh mắt của anh ta trực tiếp bay qua đỉnh đầu cô, xoay người, bung bát cháo nghênh ngang bước đi.

Đường Vi ủ rũ cúi đầu ôm xấp tài liệu quay về ký túc xá nấu mì ăn liền, đói cả nửa ngày, không biết bây giờ là đau dạ dày hay đau lòng nữa.

Người cô gặp ở nhà ăn chính là đàn anh ở viện Hóa học —— Lục Cảnh Hiên.

Hôm nay là ngày đầu tiên làm thí nghiệm với anh ta, nhìn dáng vẻ anh ta mặc áo khoác trắng, vẻ mặt lạnh lùng nghiêm túc, giống như đồng được phẩm hóa học trước mặt có thù oán gì với anh ta vậy. ... Đã sớm nghe nói vị đàn anh này tính tình cổ quái không dễ chọc chút nào, bị phân cùng một tổ thực hành thí nghiệm với anh ta, Đường Vi không thể làm gì khác hơn ngoài việc tự mình cầu phúc.

Đến tối, Đường Vi đăng nhập QQ, vừa hay nhìn thấy bạn cùng phòng Hứa Hiểu Ưc trong nhóm “Vạn Tuế 517” đang online, vậy nên mới gõ qua.

“Hiểu Ưc có đó không?”

Hứa Hiểu Ưc mới bay sáng hôm qua, giờ hiển nhiên là đã về đến nhà, thấy bạn cùng phòng gọi, lập tức trả lời: “Ừ, tớ đây. Cậu ở trường thế nào rồi? Thí nghiệm có thuận lợi không?”

Đường Vi có chút buồn bực: “Tớ bị phân cùng một tổ với anh Núi băng.”

Hứa Hiểu Ưc khiếp sợ hỏi: “Chính là đàn anh Lục Cảnh Hiên của học viện các cậu ấy hở?”

Đường Vi cười khỏ gật đầu: “Ừ.”

Hứa Hiểu Ưc gửi một cái emo toát mồ hôi đến.

Đường Vi tiếp tục oán trách: “Hôm qua trước khi phân tổ tớ đã thấp hương bái Phật khấn cầu Phật tổ phân đến tổ C, kết quả sáng nay vừa nhìn danh sách, tớ đúng là ở tổ C thật, ở trong phòng thí nghiệm với anh ấy một ngày mà tớ thấy lạnh hết cả sống lưng...”

“Khụ khụ, tớ sẽ cầu nguyện cho cậu.”

Hai người im lặng một lúc, Hứa Hiểu Úc đột nhiên nói: “Đúng rồi, tớ nghe nói đàn anh Lục Cảnh Hiên cũng chơi Kiếm Tam đấy, còn cùng server với tớ nữa, cậu có muốn chơi không, Kiếm Tam chơi cũng được lắm...”

Hứa Hiểu Úc và bạn trai Tô Mặc của cô ấy vừa hay là quen nhau qua trò chơi, hai người trong game vốn là thầy trò, sau đó Tô Mặc lại phát hiện ra địa chỉ IP của hai người giống nhau, lại là bạn học, vậy nên mới hẹn gặp mặt cô ấy, Hứa Hiểu Úc cứ thế mà bán mình dưới ống quần tây của đàn anh Tô Mặc.

Tô Mặc chơi game online có thể nói chủ yếu là vì rảnh rỗi giết thời gian, nhưng anh chàng núi băng Lục Cảnh Hiên kia mà cũng chơi game, chuyện này hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi!

Hiểu biết của Đường Vi đối với game online vô cùng nông cạn, trong cái nhìn của cô, game online chẳng phải là lên mạng chơi game hay sao, không khác mấy trò Pikachu hay Kim Cương cô hay chơi. Đường Vi suy nghĩ một chút rồi nói: “Thôi cho qua đi, tớ hoàn toàn không biết chơi.”

Hứa Hiểu Úc nói: “Tớ dạy cậu được cơ mà.”

Đường Vi nói: “Không cần đâu, tớ không có thiên phú với game.”

Nhưng dù nói vậy, lòng hiếu kỳ của Đường Vi lại bị thu hút, Lục Cảnh Hiên kia mà cũng chơi game online? Trong ấn tượng của Đường Vi, tên kia lúc nào cũng nghiêm trang, ánh mắt lãnh đạm, miệng thì đầy số liệu thí nghiệm, hoàn toàn không tưởng tượng ra cảnh tượng anh ta chém chém giết giết trong trò chơi!

Không biết trong game anh ta trông thế nào? Có nên đi nhìn lên một chút không đây?

Vì vậy, với lòng hiếu kỳ hại chết con mèo, Đường Vi bắt đầu search thông tin trên web, rất nhiều người nói Kiếm Tam max level là cấp 80, nhưng max level mới chỉ là khởi đầu của trò chơi này, nói cách khác, trước khi thực sự bắt đầu còn có một khoảng thời gian dạo đầu siêu dài.

Đường Vi cũng chẳng có tâm trạng cày từ level 1 lên, với tốc độ của cô, có cày một tháng cũng không đạt được đến cấp 80, cho nên, Đường Vi quyết định lược bớt màn dạo đầu, trực tiếp nhảy cóc, rất đơn giản, chỉ cần mua một tài khoản max level là được.

Đường Vi chọn lựa trong mục giao dịch trên trang web của game một lúc lâu, cuối cùng mới bị cái tên “Cực phẩm nữ Đường môn giá rẻ học mầu” hấp dẫn.

Vừa nhấp chuột vào xem, phát hiện accout này đúng là 80 max level, trang bị trên người hình như cũng không đến nổi tệ, trong túi cũng có 100 tiền vàng mầu chót ở chỗ, cô ta bán có 50 đồng! So với những accout giá 500 đồng, 1000 đồng, tài khoản này thực sự là quá hời, hơn nữa nữ Đường môn này tên là Đường Tiểu Phi, cũng có họ Đường, nhìn rất chi là thân thiết, giống như tỷ muội nhà mình vậy.

Hình nữ Đường môn mặc y phục màu lam đậm bó sát người trên ảnh khiến cho Đường Vi thích vô cùng, tâm động không bằng hành động, Đường Vi lập tức click “Tôi muốn mua.”

Sau khi mua được tài khoản, Đường Vi đăng nhập vào Client vừa mới tải xuống, để nữ hiệp tên “Đường Tiểu Phi” tiến vào game.

Mới vừa vào game, Đường Vi hoàn toàn chưa quen với các thao tác, chỉ cảm thấy trước mắt loáng qua một cái, thân thể nữ Đường môn đột nhiên hoàn toàn bất động, cho dù cô có nhấp chuột, gõ bàn phím, nhấn vô số nút thế nào, nữ Đường môn đáng thương vẫn đứng tư thế “Hằng Nga bốn nguyệt” vô cùng quý dị mà đứng hình tại chỗ.

Dây máu biểu thị giá trị sinh mạng ở góc trên bên trái vẫn đang giảm xuống, trên người cũng liên tục nhảy lên những chữ đỏ -5000, -8000 máu to đùng.

Không đến mười giây, chỉ nghe thấy một tiếng “A” thảm thiết đáng thương vang lên, nữ hiệp Đường môn Đường Tiểu Phi đã nằm vật ra đất.

Màn ảnh nhảy ra một gợi ý: Bạn đã bị trọng thương, xin chọn [Tái sinh tại chỗ] hoặc [Quay về doanh địa nghỉ ngơi]

Đường Vi vô cùng nghi hoặc, thế này là thế nào? Chọn cái gì mới đúng? Chọn sai có bị phạt gì không đây?

Trong lúc đang do dự, đột nhiên thấy một nam tử tay cầm trường kiếm đứng cách đó không xa, đạo bào màu trắng xen kẽ với xanh da trời tôn lên vẻ anh tuấn chói lóa, phong độ ngời ngời của người đó.

Đường Vi đang nằm trên cỏ lập tức chuyển con chuột qua người hắn, nhấp chuột phải vào đầu hắn, trong một đồng menu nhảy ra chọn vào mục Thêm Bạn tốt, sau đó chat riêng với hắn: “Làm phiền một chút, tôi nên chọn Tái sinh tại chỗ hay là Quay về doanh địa nghỉ ngơi?”

Người nọ đáp lại ngắn gọn: “Tái sinh tại chỗ.”

“A, cảm ơn nhé ^_^.”

Đường Vi lập tức nhấp vào Tái sinh tại chỗ.

Chỉ thấy nữ hiệp Đường môn trên màn hình quả nhiên đứng dậy từ trên cỏ, hơn nữa sau khi nhấp nút đi tới nhân vật cũng có phản ứng.

Đúng vào lúc Đường Vi đang vui sướng vì có thể động dậy được, đột nhiên, thân thể của nữ hiệp Đường Môn lại bị cố định, dưới chân xuất hiện một cái

vòng màu vàng, sau đó nàng giống như bị điểm huyết vậy, hoàn toàn không thể nhúc nhích.

Một luồng ánh sáng vọt từ phía kiếm khách kia tới, một tiếng “A” thảm thiết, nữ hiệp Đường môn lại nằm lăn ra không ngóc dậy nổi.

Đường Vi bấy giờ mới nhận ra là mình đã bị người ta giết, mà kẻ giết cô chính là gã kiếm khách kia. Bởi vì trong phạm vi mười mét mắt thường có thể nhìn thấy cũng chỉ có hai người cô và hắn, cô chết rồi thì còn có thể do ai ra tay?

Mới vừa rồi còn ngu ngốc đi hỏi hắn nên làm gì, quá đáng hơn chính là, lúc cô hỏi hắn nên làm thế nào, hắn lại còn vô liêm sỉ đáp là Tái sinh tại chỗ, tái sinh tại chỗ để cho hắn giết thêm lần nữa đúng không?

Đường Vi lệ rơi đầy mặt ấn chọn Quay về doanh địa nghỉ ngơi, ngay sau đó có một tin nhắn riêng nhảy ra.

“Sao lại chạy?”

Đường Vi gõ lại: “Tôi nghĩ chắc có hiểu lầm gì đó, tôi với huynh không thù không oán, huynh giết tôi làm gì?”

“Vậy à? Mười vạn tiền vàng của ta bị người hack mất, đây gọi là không thù không oán?”

”...” Miệng của Đường Vi nháy mắt há to đến mức có thể nhét vừa một quả trứng gà.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Tiểu Bạch Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Đây thực sự là accout tôi mới mua lại, thật đấy, thật hơn cả vàng thật.

Đường Vi hoàn toàn không biết trong trò chơi còn có cái gọi là “Hack tiền vàng” này, sau khi nhìn thấy tin này, cô ngẩn người một lúc lâu, bấy giờ mới kịp phản ứng lại đi tìm sự cố vấn của cô bạn cùng phòng, bạn học Hứa Hiểu Ưc.

“Hiểu Ưc này, hỏi cậu một chuyện, hack tiền vàng trong game nghĩa là thế nào?”

Hứa Hiểu Ưc kinh hãi: “A? Cậu cũng đang chơi Kiếm Tam à?”

Đường Vi vội nói: “Đâu nào đâu nào, tớ chỉ nhìn thấy trên diễn đàn nói có người hack tiền vàng bị đuổi giết, tò mò thì hỏi thôi...”

Hứa Hiểu Ưc đáp: “À, hack tiền vàng chính là chính là có một số kẻ có phẩm chất kém cỏi làm đội trưởng tổ đội đi đánh phụ bản, nhận được tiền xong không phát tiền công cho thành viên, lên tự mình phình đi.”

Đường Vi vẫn không hiểu: “Cái gì mà tổ đội đánh phụ bản?”

Hứa Hiểu Ưc giải thích: “Phụ bản tổ đội có 25 người, đánh Boss xong trang bị nhả ra không dễ phân chia, cho nên sau khi có trang bị thì người trong tổ đội sẽ bỏ tiền ra đấu giá, ai ra giá cao thì người đó được, tiền đấu giá giao hết cho đội trưởng, cuối cùng đội trưởng sẽ gộp hết tiền lại, chia đều cho thành viên trong tổ đội làm tiền công, đây chính là cách đánh phụ bản phổ biến nhất bây giờ, gọi là đánh tổ đội.”

Đường Vi đã hiểu đại khái, “A, nói cách khác, nếu như đội trưởng cầm tiền bán đấu giá trang bị, lại không chia tiền công cho mọi người mà tự mình nuốt mất, vậy chính là hack vàng?”

“Đúng! Đội trưởng như vậy, tiếng xấu lan xa, người bị hack tiền vàng sẽ mắng chửi hắn khắp Thế giới!”

Vào lúc Đường Vi đang khiếp sợ, đã thấy trên kênh Thế giới nhảy ra một tin ——

[Thế giới] [Không có lừa làm sao có khó]: Cả nhà chú ý! Cái đứa nữ Đường môn tên Đường Tiểu Phi kia, hack tiền hack trang bị, nhân phẩm không thể thấp hơn!

[Thế giới] [Đường Vô Ưu]: Đường môn sinh ra thứ bại hoại thế này ta cũng cảm thấy mất mặt! Mọi người sau này đừng có lập tổ đội với Đường Tiểu Phi đó!

[Thế giới] [Tú Tú của Thủy Thủy]: Đường Tiểu Phi, người có dám ra nói một câu không? Người có còn biết xấu hổ không hả?

[Thế giới] [Nhị thiếu gia]: Đường Tiểu Phi đồ tiện nhân kia có dám nôn mười vạn kia ra không?!

Đường Vi cảm thấy sống lưng lạnh toát, mặc dù không phải là lỗi của mình, nhưng bị người ta mắng té tát như vậy vẫn có chút bị kích.

Kênh chat riêng lúc này cũng có tin gửi tới.

[Phong cảnh như họa]: Sao hả, mười vạn tiền vàng có tính trả hay không?

[Đường Tiểu Phi]: Xin lỗi, đây là accout tôi vừa mới mua lại, chuyện lúc trước tôi hoàn toàn không biết T_T

[Phong cảnh như họa]: Ha? Hôm qua thì bảo bị trộm nick, hôm nay thì là accout mua lại?

[Đường Tiểu Phi]: Thực sự là vừa mới mua lại, còn thật hơn cả vàng thật.

[Phong cảnh như họa]: Người có tìm được cái cơ nào tệ hơn nữa không.

[Đường Tiểu Phi]: Thật đấy, tôi lừa huynh làm gì chứ!

[Phong cảnh như họa]: Lúc người lẳng lẳng lấy mười vạn tiền vàng đi cũng nói: mọi người xin chờ một chút, ta lừa các người làm gì.

[Phong cảnh như họa]: Sau đó người liền mất tăm.

[Đường Tiểu Phi]: Việc này...

[Phong cảnh như họa]: Không phải kiếm có, mười vạn tiền vàng có trả không đây, nói một câu thôi.

Đường Vi mở túi của mình ra, nhìn con số 100 tiền vàng còn sót lại mà lệ rơi đầy mặt.

Mười vạn, dù có bán cô đi cũng không đủ.

[Đường Tiểu Phi]: Tôi không có tiền...

[Phong cảnh như họa]: Không trả được chứ gì? Hôm qua vừa mới lừa được tiền hôm nay đã kêu không có? Người tiêu tiền cũng nhanh thật đấy.

[Đường Tiểu Phi]: Ách, thực sự không có.

[Phong cảnh như họa]: Vậy thì đến Lạc Dương để cho bọn ta giết một trăm lần.

[Đường Tiểu Phi]: Một trăm lần ư?

[Phong cảnh như họa]: Ừ

[Đường Tiểu Phi]: Tổng cộng một trăm lần hay là các người mỗi người một trăm lần?

[Phong cảnh như họa]: ...

[Đường Tiểu Phi]: Ta tới đây! Mỗi người một trăm lần luôn đi!

Mọi người đều cảm thấy Đường Tiểu Phi này đúng là điên rồi, lại dám cam tâm tình nguyện chạy đến cổng Lạc Dương làm bia ngắm, chịu cho thành viên đánh tổ đội phụ bản ngày hôm đó mỗi người giết 100 lần, vì mười vạn tiền vàng mà bán đứng thân thể của mình như vậy, thế này cũng quá.... quá không thể nào hình dung.

Còn chẳng bằng dứt khoát bỏ nick chạy lấy người.

Tất cả mọi người đều không tài nào hiểu nổi suy nghĩ kỳ quái của cô nàng này.

Mới đầu, mọi người thấy nhân vật chính hack tiền vàng xuất hiện vẫn còn vô cùng tức giận, quần chúng kích động bỏ nhào qua giết cô, cô yên lặng đứng đó hoàn toàn không phản kháng, sau đó mọi người thấy vừa chửi vừa giết thế này cũng chẳng có ý nghĩa gì, đành tự mình giải tán.

Trái lại, cái gã kiếm khách tên là Phong cảnh như họa đó vẫn còn đứng tại chỗ bám riết không tha tiếp tục cầm kiếm chém cô.

Thực ra Đường Vi thấy chẳng sao cả, dù sao có chết hay không với cô mà nói cũng chẳng tổn thất bao nhiêu, hơn nữa, cô vào trò chơi này hoàn toàn là để nhìn người nào đó một cái, trang bị hay tiền vàng gì đó đối với cô mà nói, tất cả đều là mây trời.

Sau khi đứng im tại chỗ để đám người kia giết mấy chục lần, thấy những người đó đều đã giải tán, Đường Vi không nhịn được mà chat riêng với vị Phong cảnh như họa đang đứng trước mặt: “Còn bao nhiêu lần nữa, tôi hơi mệt, muốn đi ngủ >_<”

Đối phương không trả lời.

“Ách, huynh cũng đã giết tôi năm mươi lần rồi, còn lại một nửa để mai tiếp tục được không, tôi thực sự mệt quá rồi.”

Đối phương vẫn không trả lời.

Đường Vi có chút bức bối: “Huynh có ở đó không thể?”

Sau một lúc lâu, bên kia cuối cùng cũng có phản ứng: “À, có, vừa mới ngủ quên mất.”

”...”

“Ta để đánh quái tự động. Đúng rồi, cô chết bao nhiêu lần rồi?”

“Năm mươi lần...” Thì ra coi cô là tiểu quái để đánh, còn để tự động nữa chứ, thế này quá đáng quá rồi đây.

“Được rồi, logout đi ngủ đi, ta tin cô là nick vừa mới mua.”

“A? Sao đột nhiên lại tin?”

“Bởi vì Đường Tiểu Phi không đàn như cô.”

”...”

Sau khi bị đánh cho thương tích đầy mình, Đường Vi không thể làm gì khác hơn ngoài việc rũ đầu đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Tiểu Bạch Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Đó là axit sunfuric, không phải nước cất

Hôm sau ngủ thẳng đến hơn chín giờ, Đường Vi đến nhà ăn mua bữa sáng, vừa ăn vừa lê lét đi đến phòng thí nghiệm.

Đẩy cửa phòng thí nghiệm ra, đã thấy Lục Cảnh Hiên đang đứng viết chữ trên bảng đen, nam sinh mặc một thân áo khoác trắng, bóng lưng nhìn qua cao dong hơi gầy, đầu ngón tay anh cầm một viên phấn trắng, xoạt xoạt vài nét trôi chảy viết ra một đồng công thức phức tạp trên bảng đen, chữ viết cũng vô cùng phóng khoáng.

Đường Vi không nhận được mà nghĩ, bạn học Lục Cảnh Hiên thực ra rất đẹp trai, nam sinh nghiêm túc viết công thức cũng rất có sức quyến rũ, chỉ có điều tính khí anh ấy rất cổ quái, cộng thêm miệng quá độc, những sinh vật ở gần anh ấy trong vòng một mét vuông đều rất khó sinh tồn, người thích anh, nhất định là tự nguyện dãi tự chịu tội.

Đường Vi khẽ thở dài trong lòng, cách xa anh ba mét rồi ngồi xuống, lẳng lặng cúi đầu cắn bánh bao trong tay.

Kỳ quái ở chỗ, cô luôn cảm thấy trên đỉnh đầu có một luồng ánh mắt mơ hồ đang nhìn chăm chăm vào mình, có điều cô cũng chẳng có tâm trạng mà để ý, con ác mộng tối qua bị người ta đuổi giết khiến cho cô vô cùng mệt mỏi, sáng ra tinh thần không được tốt lắm.

“Thất thần làm cái gì? Chuẩn bị thí nghiệm đi.” Bên tai đột nhiên truyền đến một giọng nói lãnh đạm.

Đường Vi vội vàng đứng dậy, quay đầu lại nói: “Đàn anh, phải chuẩn bị những gì?”

Lục Cảnh Hiên lười phải nói chuyện, ném thẳng cho cô một tờ danh sách.

Đường Vi là học viên của viện Hóa học, bình thường khi làm thí nghiệm những hóa chất cần thiết đều do giáo viên chuẩn bị trước, nghiên cứu khoa học trong thời gian nghỉ hè thì coi như học sinh tự mình tổ chức thí nghiệm, tất cả hóa chất và dụng cụ đều phải tự mình đi lấy.

“Em đi lấy hóa chất đi, anh lấy dụng cụ, nhìn cho rõ đừng có cầm nhầm.” Lục Cảnh Hiên nhàn nhạt nói.

“Dạ!”

Đường Vi gạt đầu một cái, cầm danh sách đi qua phòng hóa chất bên cạnh, theo những gì viết bên trên lấy ra từng lọ một, lúc quay lại phòng thí nghiệm, đã thấy anh mang theo rất nhiều ống nghiệm, lọ thủy tinh, dụng cụ thí nghiệm linh tinh đi tới.

“Cho anh mười mili axit sunfuric đặc.” Lục Cảnh Hiên vừa đổ hóa chất vào lọ thủy tinh, vừa nói.

Đường Vi vội vàng tìm ống buret để lấy dung dịch, đột nhiên phát hiện, cái ống hút kia hình như bị nứt, chất lỏng trong suốt còn nhỏ lên mặt bàn.

Cũng không biết là do nhức đầu hay nhất thời mơ hồ, Đường Vi đột nhiên lại lấy tay chạm vào.

“Em ngớ ngẩn à?” Còn chưa kịp phản ứng lại, cổ tay đã bị anh túm được, Lục Cảnh Hiên kéo cô đi như kéo một cái xác đến bên cạnh bồn rửa, mở nước xối lên ngón tay cô, rửa xong thấy không bị thương nặng, lại cầm thuốc chống acid một bên rửa lại một lần nữa.

Đường Vi kinh ngạc nhìn gương mặt bên lạnh lùng của anh, há miệng muốn nói lại thôi.

“Đây là axit sunfuric, không phải nước cất, ai nói với em là có thể dùng tay để chạm vào?!” Xử lý xong tất cả, Lục Cảnh Hiên nhìn cô, trong ánh mắt có tức giận, có trách cứ, dường như cũng có rất nhiều thứ kỳ quái.

“Ách...” Đường Vi không biết nói sao cho phải, cổ tay bị anh nắm vẫn còn lưu lại cảm giác nóng bỏng, cái người hung dữ này còn in hằn một loạt vết ngón tay trên cô tay cô...

Sau khi trầm mặc một lát, Đường Vi mới nhỏ giọng nói, “Đàn, đàn anh, thực ra thì lúc này cái em vừa mới hút là natri clorua, không phải axit...” Chữ “sunfuric” cuối cùng sau khi nhìn thấy ánh mắt thoảng cái trở nên lạnh lùng của anh đã bị lúng túng nuốt xuống.

Lục Cảnh Hiên mặt lạnh liếc nhìn cô một cái, xoay người bỏ đi.

Đường Vi gãi gãi mũi, cảm thấy hình như mình không nên nói ra sự thật đã kích anh ấy này?

Mặt anh ấy hình như đỏ....

Là do tức đứng không?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Tiểu Bạch Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Buổi tối sau khi đăng nhập vào trò chơi, nữ Đường môn Đường Tiểu Phi không nhúc nhích ngồi ở cửa thành Lạc Dương nhìn đám người đi tới đi lui mà ngẩn ngơ.

Cô thực sự không hiểu biết lắm về trò chơi này, đăng nhập vào trừu tượng cảnh ra thì cũng là nhìn người, cái người vừa đi đến kia thật là đẹp trai, cười ngửa trắng uy phong lẫm liệt, người bên phải kia cũng rất thú vị, một thân y phục màu tím, trên đầu còn có hai cái sừng trâu, trông giống Ngưu Ma Vương, còn cả vị trước mặt này...

Phong cảnh như họa.

Nhìn cái ID quen mắt trước mặt, Đường Vi vội vàng gửi qua một tin nhắn riêng: “Còn năm mươi lần chưa giết xong, tiếp tục à?”

“...” Đối phương đáp lại bằng một chuỗi im lặng tuyệt đối.

“Đừng rồi, huynh mang tôi theo được không, chơi phụ bản gì đó ấy?”

“Sao ta lại phải mang cô theo?”

“Mấy người hôm qua nói trên kênh Thế giới Đường Tiểu Phi hack vàng hack trang bị nhân phẩm tồi tệ, mọi người đều biết tôi là kẻ lừa đảo, giờ chẳng có ai chịu tổ đội với tôi cả, tôi vừa vào tổ đội đã bị đá...”

“...”

Người bên kia máy tính dường như đang đấu tranh tư tưởng, trầm mặc một lúc xong mới nói: “Được rồi, vào đội.”

Đường Vi thật sung sướng nhảy vào đội, sau đó cô phát hiện ra trong danh sách đội ngũ có 24 người, cô là người thứ 25.

Đây chính là tổ đội phụ bản như lời bạn cùng phòng Hứa Hiểu Úc nói, phụ bản đầu tiên chính là loại phụ bản 25 người tổ đội này, rất áp lực nhưng cũng rất hưng phấn.

[Tổ đội] [Phong cảnh như họa]: Được rồi, mọi người tập hợp, mở YY hết đi.

Dứt lời, hần lại chat riêng với Đường Vi: “Bọn ta muốn đi đánh Anh Hùng Dịch Hoa, đây là đội đấu, cô muốn có trang bị thì bỏ tiền ra đấu giá, không muốn thì đi theo lấy tiền công.”

“Được! Đánh cái này có phải chú ý gì không?”

“Lát nữa ta sẽ nói, cô nghe chỉ huy, đừng có chạy lung tung là được.”

Bạn học Đường Vi rục rịch muốn thử, trực tiếp truyền tổng đến cửa phụ bản “Anh Hùng Địch Hoa thánh điện”.

[Tổ đội] [Vô lượng đại sư]: Đường môn [Đường Tiểu Phi] kia ấy, tốc độ lên YY còn kém người.

Bởi vì rất thích lên kênh giải trí nghe nhạc nên trong máy của Đường Vi cũng có phần mềm YY voice, lập tức mở phần mềm, theo số mà tổ đội nêu lên tiến vào kênh, thấy trong phòng đã có 24 người đang chờ, Đường Vi vội vàng nhấn F2 bắt đầu nói chuyện: “Alo alo? Có nghe thấy tôi nói gì không? Ngại quá, để mọi người chờ lâu.”

Có một giọng nam nói: “Ai đây thế này? Đường Tiểu Phi? Chính là cái đứa Đường môn hack vàng hack trang bị kia?”

Trong phòng một trận im lặng.

Đường Vi lúng túng nói: “Đây là tài khoản tôi vừa mới mua, tôi không phải là Đường Tiểu Phi đó.”

“Thật hay giả đấy?” Có người hoài nghi hỏi.

[Tổ đội] [Phong cảnh như họa]: Được rồi, chuyện trước kia coi như đã xong, mau vào đi.

Mọi người kinh hãi.

Bang chủ đại nhân Phong cảnh như họa hôm qua đã Đường Tiểu Phi ra khỏi bang hội, kêu gọi mọi người vây lùng truy bắt Đường Tiểu Phi, gặp một lần giết một lần, sao giờ lại nhẹ tựa gió mây phun ra một câu coi như đã xong? Mười vạn tiền vàng bị hack kia là tiền của hắn đấy.

Lúc đó sau khi Đường Tiểu Phi cầm tiền đi thẳng, người trong đội vô cùng tức giận, làm bang chủ, Phong cảnh như họa vì duy trì danh dự của bang hội, không thể làm gì khác hơn là tự mình bỏ tiền túi ra thanh toán đoàn phí 10 vạn tiền vàng kia.

Nếu bản thân hắn đã nói cho qua, những người khác cũng không tiện nói gì thêm, hơn nữa giọng nói của cô bé này nghe mềm mại, rất dễ bắt nạt, nói là tài khoản vừa mới mua, mọi người cũng chỉ biết tin là cô quá xui xẻo, mua phải một cái accout rác rưởi bị người ta đuổi giết.

Giải quyết mâu thuẫn xong, mọi người hăng hái bùng bùng vào phụ bản, phụ bản 25 người khó vô cùng, phối hợp không tốt rất dễ bị diệt cả đám, cho nên Đường Vi cũng rất nghiêm túc lắng nghe chỉ huy giảng giải cách đánh boss.

Nhưng kỳ quái là, giọng chỉ huy trên YY đột nhiên im bặt.

Đường Vi không nhịn được mở miệng hỏi: “Lần đầu tiên tôi đánh cái này, chỉ huy có thể nói cách đánh cho tôi được không?”

[Tổ đội] [Phong cảnh như họa]: Boss Mẫu đơn đầu tiên rất dễ đánh, mọi người tập trung lại một chỗ, ta đánh dấu chấm đỏ trên đầu chủ T (*người chuyên tấn công), cứ đi theo chấm đỏ là được.

Phong cảnh như họa không nói tiếng nào, chỉ viết chữ trên kênh Tổ đội, thỉnh thoảng chat riêng nói cho cô biết một vài hạng mục công việc cần chú ý.

Đường Vi cảm thấy người này có chút cổ quái, hôm qua còn đầy vẻ “Không giết đến khi người học máu quyết không bỏ qua”, sao bây giờ đột nhiên lại tốt với cô như vậy? Làm cho cô có chút được sủng mà kinh.

Lúc đi theo nhóm đến trước mặt Boss Mẫu Đơn số một, bên tai đột nhiên vang lên một giọng nói.

“Assassin đại nhân, lời của ngài chính là phương hướng cho cuộc đời ta!” Đinh đầu Mẫu Đơn cũng hiện ra hàng chữ này.

Đường Vi tò mò viết trên kênh Tổ đội: “Boss lại còn biết nói cơ đấy ^_^”

Trong tổ đội nhất thời đều trở nên im lặng.

Có người không nhịn được bắt đầu chat riêng buồn dưa: “Người nói coi cô bé này là giả bộ hay là ngốc tự nhiên thế?”

“Chắc đúng là tay mơ vừa mới mua tài khoản thật rồi, thậm chí ngay cả boss nói được còn không biết.”

“Có điều bang chủ cũng thực kỳ quái, vừa nãy vẫn còn nói oang oang, kể từ khi cô ta tới, bang chủ như thành người câm ấy, một câu cũng không chịu nói.”

“Ta cũng phát hiện ra, đang thấy kỳ quái đây.”

[Tổ đội] [Phong cảnh như họa]: Chuẩn bị xong, mở ra.

[Tổ đội] [Đường Tiểu Phi]: Tôi phải chuẩn bị gì không?

[Tổ đội] [Phong cảnh như họa]: Em đi theo đánh là được, lần lượt nhấn 123 đi.

[Tổ đội] [Đường Tiểu Phi]: À, được thôi.

Vậy nên toàn bộ quá trình Đường Vi thực sự chỉ toàn ấn 123, dĩ nhiên, trên số liệu thống kê tổn thương, trong 25 người thì cô đứng thứ 18, còn 7 người còn lại là chức nghiệp trị liệu hoàn toàn không cần đánh boss, nói cách khác, trong số những người có chức nghiệp đánh boss, bạn học Đường Tiểu Phi đứng thứ nhất, đếm ngược từ dưới lên.

Đây là kỳ tích khó mà tưởng tượng cỡ nào chứ!

Trong Kiếm Tam, sức thương tổn của Đường Môn cao vô cùng, trong phụ bản tổ đội, sức thương tổn của Đường Môn cơ bản cũng đứng hàng nhất nhì, Đường Tiểu Phi này đứng thực là hiện tượng, vậy mà lại đứng đầu từ dưới lên.

Lần này, tất cả mọi người đều không hề nghi ngờ cô nàng là accout mới mua.

Mọi người đều tin tưởng sâu sắc, cô nàng là siêu cấp tiểu Bạch hoàn toàn không biết chơi mà mua tài khoản luôn, thậm chí ngay cả giai đoạn làm nhiệm vụ dạy học cho tân thủ cũng không làm. ...

Mang theo một tiểu Bạch như vậy đi đánh phụ bản, đơn giản chính là một bi kịch.

Ở chỗ con Boss Đại Xà thứ hai, bởi vì Đường Tiểu Phi lúc nào cũng chậm hơn nửa nhịp không theo kịp tổ đội, qua nhiều lần bị chết cả đội, có vài người máu nóng bốc lên rất cực không nhịn được.

[Tổ đội] [Chiến Vô Bất Thắng]: Đường Tiểu Phi, người rút cuộc có đánh qua bản này không?

[Tổ đội] [Tiểu Vũ]: Làm gì vậy, đi chậm thì không biết ấn Niếp Vân à?

Vào lúc tiếng oán thán đang nổi lên bốn phía trên kênh Tổ đội, đội trưởng Phong cảnh như họa đột nhiên lên tiếng.

[Tổ đội] [Phong cảnh như họa]: Vậy đi, ta giúp cô ấy bao đội, để cho cô ấy làm xác chết nằm thẳng một đường, mọi người có ý kiến gì không?

Mọi người đột nhiên im lặng.

Bao đội có nghĩa là bắt đầu từ bây giờ, Đường Tiểu Phi sẽ bao cả đội làm ông chủ, trang bị của Đường môn khi đánh Boss nhận được đều cho cô ta hết, mà cô ta sẽ phải chi 5 vạn tiền vàng giả thị trường ra để làm tiền công cho thành viên trong đội.

Người bình thường đều chọn đội đấu, sau khi trang bị nhảy ra, thấy được đồ mình cần thì mới đi đấu giá, rất ít người lại trực tiếp bao đội, bởi vì trang bị khi đánh boss là ngẫu nhiên, có thể người tốn mất 5 vạn tiền vàng cũng chỉ lấy được một hai thứ bỏ đi.

Người trực tiếp bao đội bình thường có hai loại, một là người có tiền, không thích lấy từng trang bị một dần dần, bao đội mấy lần kiểu gì cũng đủ một thân trang bị. Loại thứ hai chính là bao đội cho đồ đệ, bà xã rồi bạn bè thân thiết, để họ nhanh chóng lấy được trang bị đuổi kịp tiêu chuẩn của người chơi bình thường.

Cách này của Phong cảnh như họa khiến cho mọi người nghĩ mãi mà không hiểu. Đường Tiểu Phi không phải bạn bè thân thiết, càng không phải bà xã của hắn, hắn lại vì chặn mấy lời oán trách của thành viên trong đội mà trực tiếp bỏ tiền ra bao đội cho cô ta?

Hôm qua vẫn còn đứng ở cửa Lạc Dương giết cô ta năm mươi lần, giờ lại bao đội cho cô ta, cho dù tài khoản đổi thành người khác, là hiểu làm thì cũng không cần phải thay đổi thái độ một trăm tám mươi độ kinh người như vậy chứ?

Người trong bang cảm thấy lạnh cả sống lưng, tinh thần buồn đưa lại bốc cháy hừng hực.

“Quả nhiên, bang chủ quá kỳ quái.”

“Chẳng lẽ huynh ấy bị giọng nói của cô bé này đã động, định phát triển tình cảm?”

“Không thể nào! Chỉ mới nghe cô ta nói có 2 câu trên YY, không cần phải hạ vốn gốc như thế chứ? Tôi ngất mắt, năm vạn đấy! Cộng thêm số tiền bị Đường Tiểu Phi kia hack, huynh ấy đã lãng phí mười lăm vạn trên người Đường môn này rồi đấy!”

“Bán, mặt đầy máu.”

Phong cảnh như họa không nhìn thấy cuộc bàn tán ngầm của người khác, Đường Vi thì hiển nhiên không biết bao đội nghĩa là gì, chỉ cảm thấy người này rất tốt với mình, vậy nên mới cảm kích gửi qua một câu: “Phong cảnh, cảm ơn nhé ^_^”

“Ừ.”

“Bao đội mất bao nhiêu tiền vậy, hôm nào tôi sẽ trả lại cho huynh.”

“Không cần.”

Nếu anh ta đã nói không cần, vậy chắc... không nhiều lắm nhỉ?

Đường Vi cũng chẳng nghĩ nhiều, yên tâm thoải mái đi theo đội tiếp tục đánh phụ bản, bởi vì bây giờ cô đã là ông chủ bao đội, có thể quang minh chính đại nằm lẩn ra đất làm xác chết, hiển nhiên, mọi người vô cùng vui lòng để cô nằm chết trên đất làm thi thể chứ không phải nhảy loạn khắp nơi mà quấy rối ==

Thuận lợi đánh xong Anh hùng Dịch Hoa thánh điện, trong tổ đội lại có người nói: “Hay là tiện thì đánh luôn Long Uyên trạch đi?”

Có thể gặp được một tổ đội phối hợp ăn ý như vậy cũng không dễ dàng (dĩ nhiên trừ Đường Tiểu Phi quấy rối ra), thuận tiện đánh luôn phụ bản tổ đội khác “Long Uyên trạch” đương nhiên cũng được mọi người đồng ý.

Vậy nên cả đám lại chậm rãi đến Long Uyên trạch, hạ boss xong vậy mà lại rớt ra một cái mũ Đường môn [mũ Nam Hoàng * Đường môn]

Bộ đồ Nam Hoàng hiện giờ đang là đồ vô cùng cao cấp trong game, bình thường mà nhảy ra trang bị kiểu này người của môn phái sẽ tranh nhau đoạt, nhưng vì Phong cảnh như họa đã bao đội cho Đường Vi nên mọi người cũng chỉ đành giương mắt mà nhìn cái mũ kia rơi vào túi của nàng tiểu Bạch này.

Đánh phụ bản xong tính tiền chia chác, có 5 vạn tiền vàng của ông chủ Đường môn Đường Tiểu Phi làm đoàn phí, cộng thêm tiền đấu giá trang bị của những chức nghiệp khác, cuối cùng chia ra mỗi người cũng được hơn sáu ngàn, tất cả đều rất vui vẻ.

Đường Tiểu Phi cũng rất vui, cầm tấm bảng xong không biết làm gì bây giờ, liền chat riêng với Phong cảnh như họa: “Cái bảng này phải đổi thành mũ à?”

“Ừ, tôi dẫn em đi đổi.”

“Cám ơn ^ _ ^”

Lon ton đi theo sau hấn đến Đường môn, tìm được NPC đổi cái mũ, thuận tay đội lên, phát hiện kiểu tóc của nhân vật cũng thay đổi, cái mũ màu lam nhìn cũng rất đẹp mắt.

Trong lòng Đường Vi có chút cảm động, người này thực ra rất tốt, mới vừa nãy khi bị mọi người mắng là tiểu Bạch trên kênh tổ đội, thực ra cô rất muốn trực tiếp rút lui để khỏi ảnh hưởng đến mọi người, không ngờ lúc mấu chốt hấn lại nhảy ra giải vây cho cô.

Bao đội không biết có mất nhiều tiền không đây? Lúc cuối khi chia tiền mọi người vui vẻ như vậy, hiển nhiên là được chia rất nhiều.

Đường Vi có chút hiếu kỳ, vậy nên lại chạy đi hỏi bạn cùng phòng Hứa Hiểu Ưc: “Hiểu Ưc, hỏi cậu cái này, Dịch Hoa Thánh điện 25 người ấy, bao đội thì mất bao nhiêu tiền?”

Hứa Hiểu Ưc đáp: “Nếu là khu bọn mình thì giá thị trường là một vạn.”

Một vạn, nhiều thế?! Đường Vi còn đang khiếp sợ, Hứa Hiểu Ưc lại gõ ra một hàng chữ: “Đúng rồi, cậu hỏi là bản bình thường hay là bản anh hùng hả?”

“Có gì khác sao?”

“Khác nhiều ấy chứ!”

“À, thì là bản có bộ đồ Nam Hoàng ấy, là bản bình thường hay là bản anh hùng vậy?”

“Đây là bản anh hùng, bao đội ít nhất phải năm vạn.”

“...” Đường Vi sắc luôn một ngụm khí, nhìn 100 tiền vàng trong túi mà nói không nên lời.

Hứa Hiểu Ưc hỏi: “Đúng rồi, sao đột nhiên cậu lại tò mò với mấy thứ trong game thế? Thành thật khai ra, có phải cậu vì người nào đó mà chạy vào tự mình thử nghiệm game rồi đúng không?!”

Đường Vi tiếp tục nhìn 100 tiền vàng trong túi mà ừ ừ cúi đầu: “Nói thật là đúng.”

“Vậy anh ta có biết không?”

“Không biết. Nếu anh ấy biết nhất định sẽ thấy mình phiền phức, hôm nay lúc làm thí nghiệm mình cầm ống hút hút natri clorua, anh ấy lại tưởng mình hút axit sunfuric, còn mắng mình một trận bảo mình ngớ ngẩn nữa...”

“Chắc chắn, yêu thầm cái thể loại núi băng ấy đúng là cực khổ, có muốn thử dụ dỗ anh ta trong game không hả? Đúng rồi, tên ID của anh ta là gì cậu có biết không đây, mình hỏi giúp cậu nhé?”

Hứa Hiểu Ưc vừa nói xong, Đường Vi đột nhiên nghe thấy góc bên phải bắn ra tiếng Thêm Bạn tốt, nên cô đóng cửa sổ chat với Hiểu Ưc lại, ấn vào Phong cảnh

như họa, cắn răng gõ xuống một hàng chữ: “Phong cảnh, trong túi tôi tạm thời không có nhiều tiền như vậy, mấy ngày nữa tôi trả cho huynh được không?”

“Không sao, không phải trả.”

Đúng vào lúc Đường Vi đang thấy lạ vì sao anh ta lại tốt với mình như vậy, Phong cảnh như họa lại gõ xuống một hàng chữ: “Làm bạn gái anh là được.”

...” Một ngụm trà của Đường Vi phun thẳng lên bàn phím.

Quả nhiên không có việc mà lấy lòng, không phải kẻ gian ắt là kẻ cướp!

Đường Vi mặt lạnh nói: “Xin lỗi, tôi chơi trò chơi không thích lãng phí tình cảm, ngoài đời thực tôi có người trong lòng rồi.”

“A? Em có người trong lòng?”

“Ừm, cũng chỉ là yêu thầm thôi. Mặc dù không biết có kết quả không nhưng nếu tôi đã yêu thầm anh ấy thì không thể ở bên một người khác trong game được. Hy vọng anh hiểu được.”

Đối phương im lặng.

Đường Vi cảm thấy có thể anh ta bị tổn thương, đành phải thấp thỏm gõ xuống một hàng chữ: “Rất xin lỗi.”

Đối phương không trả lời.

QQ bên góc phải đang nhấp nháy, là hình cái đầu của Hứa Hiểu Úc, Đường Vi vội vàng mở ra xem.

“Mình vừa mới hỏi bạn trai mình, Tô Mặc, anh ấy nói ID của Lục Cảnh Hiên trong game là Phong cảnh như họa, là bang chủ của bang Chinh chiến thiên hạ, cố gắng đi dụ dỗ anh ta đi!”

=m=

Phong cảnh như họa!

Tại sao không nói cho mình sớm!!!

Đường Vi lệ rơi đầy mặt nhìn cửa sổ chat với Phong cảnh như họa khi này, thấy mình quả quyết cự tuyệt anh, không khỏi vô cùng đau đớn, biết thế đã chẳng làm.

Sau khi im lặng một lúc, Đường Vi mới mặt dày gõ một hàng chữ qua: “Này... em, bây giờ đồng ý vẫn còn kịp chứ?”

Phong cảnh như họa: ”...”

Song, Đường Vi không hề biết, trên cửa sổ chat của bên kia giờ phút này —

[Phong cảnh như họa]: Hiểu Úc, cảm ơn, cô ấy vừa đồng ý rồi.

[Úc như văng tích]: Ha ha, đừng khách khí! Con người em chỉ cần ăn no sẽ miệng kín như bưng, tuyệt đối sẽ không nói cho cô ấy biết anh có ý bảo em kéo cô ấy vào trong game đâu!

[Phong cảnh như họa]: Ừ, coupon ưu đãi phần ăn tình nhân ở nhà hàng âu Lục Nhân Các, em và bạn trai cùng đi đi.

[Úc như văng tích]: Chỉ một phiếu thôi à?

[Phong cảnh như họa]: Năm.

[Úc như văng tích]: Đồng ý!

【END】

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Tiểu Bạch Chơi Game* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.